No. 1841 Zaterdag 12 April 1919. 36ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

BUREAU VAN DIT BLAD
St. Elizabeths-gasthuis.
DRUKKER· B. L· BOGAERS·

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f. 0.50; voor elken regel meer 7½ cts.

Het Stoomschip Stuyvesant.

De Directie der Koninklijke West-Indische Maildienst heeft een daad van piëteit verricht, door aan dezen nieuwen prachtstoomer, die de vaart met onze Kolonie zal onderhouden, den naam te geven van een der meest interessante figuren uit de geschiedenis van Curaçao.

De naam PETER STUYVESANT voert ons drie eeuwen terug in de geschiedenis naar de jaren 1592—1679 toen deze merkwaardige man leefde. Hij was directeur van de Kolonie Curaçao van 1643 tot 1664. Hij is de man geweest, die den grondslag gelegd heeft voor den lateren bloei onzer kolonie, al valt het voor onze tegenwoordige begrippen te betreuren, dat deze opbloei tot stand kwam door van Curaçao het middelpunt van den slavenhandel te maken.

Hier op Curaçao leeft 's mans naam nog voort door het *Stuyvesant's Kerkhof*, de bekende begraafplaats bij *Monteberde*, waarvan de traditie beweert, dat daar een been van Stuyvesant begraven ligt.

Bij een aanval op St. Martin om dit eiland in 1644 op de Spanjaarden te veroveren, werd hij gewond, en werd later hem een been afgezet, dat dáár op die plek zou begraven zijn.

Grootere vermaardheid verwierf Stuyvesant als directeur van de kolonie Nieuw-Amsterdam op het Manhattan-eiland (het latere New-York), waarover hij tegelijkertijd het bewind voerde van 1643—1664. Van deze Amerikaansche kolonie was Peter Stuyvesant de laatste Hollandsche directeur, daar hij den 8 September 1664 Nieuw-Amsterdam aan den Engelschen admiraal Richard Nicolls moest overgeven.

Door zijn autocratisch optreden kreeg en verdiende hij in Nieuw-Amsterdam den bijnaam van „*stiff necked Peter*."

***

De volgende interessante beschrijving van het nieuwe Stoomschip *Stuyvesant*, met de meeste zorg en juistheid opgesteld door een deskundig passagier, die de eerste reis aan boord van dit schip mee maakte, ontleenen wij aan *de Surinamer*:

Het schip is gebouwd door de Nederlandsche Scheepsbouwmaatschappij op de werf van de Gebr. Goedkoop te Amsterdam. Op den 13 Maart 1918 werd het te water gelaten.

De „Stuyvesant" heeft eene lengte van 104.22 M. bij eene breedte van 14.53 M. en eene holte van 7.40 M. Zij tonnemaat bedraagt 4284.50 bruto- en 2684.94 netto-ton. Bij volle lading heeft het een diepgang van 21 voet en eene waterverplaatsing van 7826 ton. Een 60 kop sterke equipage bedient het schip.

Het schip heeft over zijne geheele lengte een dubbelen bodem met 90 M. tusschenruimte, verdeeld over 7 tanks, waarvan 2 tanks bestemd zijn voor drinkwater met een inhoud van 149½ T., één tank voor voedingswater voor de ketels en 4 tanks voor waterballast. Vanaf den dubbelen bodem tot het opperdek, dat den eigenlijken romp van het schip afsluit, bevinden zich over de geheele lengte voor en achter 2 laadruimen, ieder verdeeld in onderruim en tusschendek, en midscheeps de machinekamer met ketelruimte, bunkers en sparebunker of kolenbergplaatsen, welke de spijskamer der machine kunnen genoemd worden. Zij kunnen gezamenlijk 1825 T. kolen bergen. Dé sparebunker kan ook voor laadruimte gebruikt worden en heeft aan het brugdek aan stuurboord en bakboord een laadluik met kraan voor de lading. De machinekamer, het hart van het schip, verbergt voor het oog der passagiers behalve de drijfkracht van het schip nog de verschillende bronnen van het comfort der reizigers. Een Triple-expansionmachine met een paardenkracht van plm. 2500 is als de drijfveer, die de stalen as van 344 m.M. doet wentelen en de schroef in beweging zet, die het schip bij gunstige omstandigheden 12½ Eng. zeemijlen per uur vooruitbrengt. De as vanaf de machinekamer tot de schroef aan het achterschip is overwelfd door een tunnel die midden door de twee achterruimen heengaat. De stoom, noodig om de machine te drijven, wordt ontwikkeld door 3 stoomketels, ieder met 3 vuren, die per dag 35 ton kolen verslinden. Behalve de eigenlijke machine zien wij in de machinekamer nog een inrichting om den in de ketels ontwikkelden stoom over te verhitten tot 300° C.; eene inrichting om zeewater om te scheppen in drink- en ketelwater; een koelmachine om vleesch, groenten en vruchten in goeden staat te houden; twee dynamo's ieder van 200 ampère tot voeding van de plm. 500 lichtpunten en tot bediening van de 56 electrische waaiers der hutten en der 15 waaiers met een vlucht van een meter in de salons ter verkoeling, een electrische motor om aardappelen te schillen; een electr. motor voor het drijfwerk in de werkplaats der machinekamer; een electrische belleninstallatie met 80 aansluitingen, eene installatie voor 4 telefoons. Verder zijn in de machinekamer nog aanwezig de volgende pompen: twee stoompompen om voedingswater in de ketels te brengen, een pomp om asch over boord te blazen, twee zware pompen om ballastwater over boord te pompen, indien er voldoende lading is; twee centrifugaal pompen voor het koelwater van den condenser over boord te brengen, een pomp om drinkwater door de waterleiding van het schip te voeren, een pomp om zeewater op te pompen voor badkamers, toiletten en dekwasching en eindelijk eene installatie om met stookolie te varen.

De Stuyvesant is voorzien van eene inrichting tot het stoken van vloeibare brandstof en een inrichting voor kolen. Met eenige verandering kan men van het eene in het andere systeem overgaan. In verband hiermede zijn de bunkers er op ingericht om zoo noodig de stookolie te bergen. Voor oliereservoirs kunnen ook de waterballasttanks gebruikt worden. In de machinekamer zijn twee verticale duplexpompen met zuigers en geleidingen om de olie uit de bunkers naar de branders onder de ketels te brengen. De branders bestaan uit stalen hulzen, waarin een naald is geplaatst, welke aan een einde is voorzien van een schroefdraad, terwijl het andere einde met een veer in den dichten dop van den brander is opgesloten. De olie krijgt, wanneer zij door den schroefdraad geperst wordt eene draaiende beweging en wordt daarna door een zeer klein gaatje 1½ m.M. in den dop van den brander in het vuur gespoten, en krijgt men een goede verstuiving in de stookruimte. De twee branders gaan tot op een derde van de diepte der stookruimte onder den ketel, waar zij de olie bij wijze van waaiers als een stofregen uitspreiden en verder de stookruimte vullen. Moet de stookolie–installatie worden aangebracht, dan wordt de rooster onder den ketel weggenomen en in zijne plaats eene stookruimte van vuursteenen gemetseld, waarin de branders worden aangebracht. Geregelde luchtaanvoer dient tot volkomen verbranding van den olie.

Wij staan thans op het opperdek, dat den eigenlijken romp van het schip afsluit, en zullen den verderen opbouw bezichtigen. Vanaf het voorschip tot achterschip bevinden zich de „Bak" van het schip, de opbouwing aan den voorsteven. Daaronder bevinden zich aan S. B. en B. B. goed ingerichte [illegible] eet-, wasch- en toiletplaatsen voor de stokers en matrozen, de timmermanswinkel en bootsmanswerkplaats, voor touwwerk etc.

In de richting van het achterschip gaan wij langs de twee luiken over de twee laadruimten, waartusschen de stalen hollenmast met 4 laadboomen, waarvan ieder door een lier of winch bediend wordt. De dwarsinrichting in den mast, zaling genoemd, heeft aan beide uiteinden een 1000 kaarsen sterke lamp tot verlichting van lading bij avond en nacht. Verder komen wij in de midscheeps, in de eerste verhooging op den eigenlijken romp van het schip, waar men aan S. B. en B. B. de hutten met gangen vindt der 2de klas passagiers en dienstpersoneel. De gang aan S. B. wordt dienstgang genoemd, omdat daar het dienstpersoneel woont en de vrieskamer, koelkamer, meelkamer, provisieruim etc. zich bevinden.

De midscheeps verlatend passeeren wij weer 2 laadluiken met mast en 4 laadboomen en winch, en komen op het achterschip, waar de zoogenaamde „Poop" is opgebouwd. Onder die opbouwing bevindt zich het campagne ruim, dat tevens eventueel verblijfplaats is van transporten van kolonialen. Daaronder geheel logisch de kruitkamer. Het tusschendek op de tweede verdieping van het laatste ruim is ook berekend op vervoer van emigranten.

Den opbouw verder volgend beklimmen wij de poop. Hierop zien wij de omvangrijke stuurmachine omsloten door het stuurhuis. Wederom op het stuurhuis bevindt zich een klein stuurrad, dat ofwel met stoom ofwel met den telemotor op de commandobrug, en nog een grooter dubbel stuurrad dat met de hand bediend wordt. Nog ontmoeten wij hier een Thompsonlood–inrichting, waarmede kan gepeild worden bij een vaartloopend schip, vervolgens een telefoon correspondeerend op de commandobrug, een groen en rood licht eveneens correspondeerend op de commando brug voor veilig of onveilig van de schroef; een werkboot om trossen [illegible] scheepsmeublement op de poop of hoogste achtersteven.

Een horizontale lijn trekkend vanaf de poop naar het middenschip komen wij op het brugdek, waar aan S. B. en B. B. de 24 1ste klas comfortable ingerichte hutten met 2 bedden met gangen gelegen zijn; de ruimte tusschen de gangen wordt ingenomen door badkamers, Dames en Heerentoiletten. Aan den kant van het voorschip ligt op dit dek de ruime en vriendelijke diningroom met de pantry en vestibule voor den dubbelen trap, die naar het weder hooger gelegen promenade-dek voert. Doch voor wij het promenadedek beklimmen moeten wij voor den

WETENSCHAPPELIJK ALLERLEI.

De draadlooze telegrafie en de oorlog.

Aan een interview met een vertegenwoordiger van de *Manchester Guardian* ontleent *het Vaderland* hetgeen Marconi, de groote uitvinder der draadlooze telegrafie, die zich te Londen bevindt, heeft medegedeeld over de ontwikkeling der draadlooze telegrafie gedurende den oorlog en de mogelijkheden die zij in de toekomst biedt. De heer Marconi verklaarde o. a.: De draadlooze telegrafie is op ruime schaal gebruikt in den oorlog, zoowel door de geallieërden als door hun vijanden te land, ter zee en in de lucht. Haar belang werd in het eerste jaar van den oorlog nog niet volkomen begrepen, maar spoedig werd zij op groote schaal toegepast. In de eerste plaats kwam de ontdekking van een toestel van kleine afmetingen, zonder masten of seintorens, waardoor het mogelijk werd de vooruitgeschoven posten in den loopgravenstrijd te verbinden met de hoofdlinie, in al die gevallen waar gewone telefoon of andere communicatiemiddelen onmogelijk waren. Verder werd de draadlooze gebruikt op vliegtuigen om vijandelijke batterijen aan te geven of om duikbooten achterna te jagen. Een tweede belangrijke ontdekking was deze, dat door het enkel meten van den hoek der golven die van een vijandelijk station werden opgevangen, de plaats van dit vijandelijk station in zeer korten tijd kon worden ontdekt. Een Oostenrijksch slagschip kon de haven van Pola niet verlaten, evenmin als een Duitsch uit Helgoland vertrekken, zonder automatisch door zijn draadlooze berichten ons de plaats aan te wijzen van zijn vloot.

Ook wanneer bijv. een Zeppelin op weg naar Engeland verdwaald geraakte, vroeg de Duitsche bevelhebber aan de Duitsche stations om hem zijn positie mede te deelen, hetgeen in code in enkele oogenblikken geschiedde. Maar terzelfder tijd werd deze boodschap van het luchtschip opgevangen door de geallieërde stations, die dan klaar stonden om aan de verdedigers de positie van den vijand aan te wijzen. De ontwikkeling in de toekomst houdt groote beloften in.

De draadlooze telefoon heeft een praktische beteekenis gekregen. Ik zelf sprak eenige minuten geleden per draadlooze telefoon met een correspondent te Chelmsford en ik kon zijn stem duidelijker hooren dan door een gewone telefoon. De radius van de draadlooze telefonie is reeds ongeveer 1000 mijlen en ik twijfel niet, dat over een jaar of twee het op die wijze mogelijk zal zijn te telefoneeren naar New–York en zelfs verder. De draadlooze telegrafie kan reeds de helft van den aardbol bereiken en technisch zou het mogelijk zijn dat een station zijn eigen bericht weer opving, nadat het de wereld is rond geweest.

Het overseinen gaat nu met een snelheid van bijna 100 woorden per minuut.

Zoodra een hoogere energie van golven bereikt was, werd mijn aandacht gevestigd op de beste methode waarop met minder energie en kleinere stations zou kunnen worden gewerkt. Het resultaat is, dat een klein station in een kamer van mijn huis te Rome mij al het nieuws geeft, dat afgezonden wordt door eenig station in Europa en zelfs in Amerika. Nu de oorlog voorbij is, zal misschien gauw de tijd komen dat ieder, die het maar eenigszins kan doen, zulk een station in zijn huis wil hebben.

Verder bevond ik, dat sommige uren van den dag gunstiger zijn voor het overbrengen en ontvangen der berichten dan andere. Zoo is in dezen tijd van het jaar het beste oogenblik om een draadloos bericht naar Amerika te zenden tusschen 8 en 9 uur des avonds.

Draadlooze telegrafie werkt in een milieu, dat buiten onze kleine aarde gaat, zei Marconi ten slotte lachende, Draadlooze trillingen zijn de aetertrillingen, welke ons het zonnelicht in 8 minuten brengen en het maanlicht in minder dan 1¼ seconde. Lichtgolven en hittegolven transformeeren zichzelf in gegeven omstandigheden in electrische golven. Dat bewijst, dat er theoretisch niets in den weg staat om een draadloos telegram te zenden aan de bewoners van de planeet Mars, die dat in 3 minuten zouden ontvangen. Ik veronderstel, dat de eerste zaak, die wij hen zouden vragen, daar zij immers een hoogere beschaving verondersteld worden te bezitten dan wij, hoe men het aanlegt te leven zonder oorlog te voeren.

Draadlooze verbinding van Nederland met zijn koloniën.

In ons vorig nummer vermeldden wij eenige bijzonderheden over den bouw van het nieuwe *ontvang*station voor draadlooze telegrafie te Sambeek bij Boxmeer, dat dienen moet om de berichten uit Oost- en West-Indië op te vangen.

Zooals onze lezers weten, wordt ontvang- en seinstation geheel van elkander gescheiden. Het seinstation wordt opgericht te Hoogbuurlo, nabij Appeldoorn.

Midden op de Veluwsche heide, tusschen Appeldoorn en Barneveld, in de nabijheid van Hoogbuurlo, op een afgelegen eenzame vlakte worden reeds de eerste toebereidselen gemaakt voor dit grootsch werk. Op deze vlakte ver verwijderd van de spoorlijn, zal de geweldige installatie verrijzen, die het mogelijk zal maken van uit Nederland draadlooze berichten te seinen naar zijn koloniën. De talloose heuvels en zandverstuivingen op deze vlakte zijn bestemd om geheel te verdwijnen. Het geheele terrein van 300 HA. wordt gelijk gemaakt, hetgeen zeggen wil dat tusschen de 800,000 tot 1,400,000 vierkante meters grond moet verplaatst worden. De uitvoering van dit grondwerk is opgedragen aan de Nederlandsche Heide-Maatschappij, die tevens moet zorgen voor vastleggen van het terrein, d.w.z. de zandverstuivingen moet tegengaan, en het leggen van draagbaar spoor van de halte Assel, aan de spoorlijn Appeldoorn-Amersfoort naar dit terrein. Alleen met dit grondwerk zullen 500 werklooze Amsterdammers naar schatting een half jaar lang bezigheid vinden.

Ook bij den eigenlijken bouw, het optrekken van 6 torens, elk ter hoogte van 210 meter (de 2 torens van ons draadloos station te Curaçao zijn maar 48 meter hoog), den aanleg van wegen, den bouw van ambtenaars- en arbeiderswoningen, en machinegebouwen zal een leger van werklui volop werk vinden. Met het graafwerk is men al begonnen, zoo ook met den aanleg van het draagbaar spoor. Voor het eerste vijftigtal arbeiders is men al begonnen een barak te bouwen. Binnen dezen kring komen in een driehoek drie eetzalen, in elke waarvan 170 arbeiders hun maaltijd kunnen nemen. In het centrum van dezen driehoek komt een keuken van 70 M^2 oppervlakte.

Te midden van dit complex barakken zal men water boren, waarna op 10 meter hoogte een windmolen wordt geplaatst om het water op te pompen, en op een hoogte van 6 meter een waterreservoir van ± 20 M^3 inhoud. Van uit dit reservoir worden buizen aangelegd naar de keuken en de wasscherij. Voorloopig wordt carbid–verlichting aangelegd.

In een der eetzalen, die tevens als Vereenigingslokaal zal dienst doen, zoo zegt de *N. Rott. Cr.*, zal een combinatie van winkeliers uit Barneveld een winkel openen. Verder zal een bibliotheek de werklieden wat afleiding bezorgen. Er zal een ziekenfonds worden opgericht. Aankoop, bereiding en verkoop van het voedsel berust op coöperatieven grondslag, terwijl koks, keukeninrichting en brandstoffen door de directie der posterijen en telegrafie worden bekostigd.

laatsten keer naar het voorschip op den Bak, ongeveer op gelijke hoogte dicht van het Brugdek. Daar bevindt zich het laadluik van de bootmans bergplaats, de geheele inrichting voor de ankers dat ankerspil genoemd wordt. De ankers hebben het respectabele gewicht van pl. m. 2700 K. G.

Naar het middenschip terugkeerend bestijgen wij het promenadedek, waar de 1ste klas passagiers aan SS. en BB. een 4 M. breede en 25 M. lange wandelplaats vinden. Het smallere promenadedek om rooksalon en Social Hall is nog 19 M. lang. De opbouwing in het midden van het promenadedek tot door het hoogste of sloependek, is de hooge overkapping der machinekamer en de omsluiting van den schoorsteen ; daaraan in de richting van het voorschip sluit zich aan de Rooksalon en Social Hall of deksalon met confortabele zetels en stoelen en schrijfbureautjes en piano. Op het promenadedek merken wij nog op, aan S. B. en aan B. B., een groote statietrap om de passagiers van boord te laten. Beide trappen worden ieder met twee lieren bediend.

Vanaf het promenadedek geven 3 trappen toegang naar het sloependek ; een aan den achterkant en twee aan den voorkant naar de Commandobrug, die het voorste gedeelte van het sloependek vormt. Het ameublement der commando brug is als volgt: Vooreerst het stuurcompas. De stuurinrichting is een telemotor met glycerinedruk met nog een verklikker, die den stuurman den juisten stand van het roer aangeeft. Vervolgens ontmoeten wij nog een zeekaartenbak met verlichting, een telefoon naar het roer, het groene en roode licht voor veilig en onveilig der schroef ; twee verlichte Morseplaten met de teekens voor den Morseseiner, die zich hoog boven de brug bevindt, maar vanaf de brug bediend wordt. Met den Morseseiner maakt men elkander in de duisternis bij ontmoeting met andere schepen of bij het binnenvaren van een haven door lichtteekens verstaanbaar. Aan de commandobrug sluiten zich onmiddellijk aan de hutten van den kapitein, 4 officieren en 2 Marconisten met nog een zeekaartenkamer en een ladingkantoor. Boven op de overkapping der commandobrug, waarheen nog een trap leidt, is geplaatst een standaardcompas, dat daar het minst onder den invloed komt van het scheepsijzer en het zuiverst werkt. Vanaf die hoogte kan men het meest onbelemmerd door touwwerk zou en land peilen. De commandobrug verlatend gaan wij verder het sloependek op, waaruit in het midden de machtige schoorsteen oprijst met een middellijn van 3½ M., die vanaf de stookvuren tot aan den top eene hoogte heeft van 26 M.

Aan S.B. en B.B. hangen aan Welingquadrant-davits 6 reddingssloepen, waarvan vier 38, en twee 46 personen kunnen bevatten. Achter den schoorsteen sluit zich aan een noodverlichtingshut met dynamo, die in geval van nood geheel onafhankelijk van de machinekamer, het geheele schip kan verlichten. Wij ontmoeten nog een vuurpijlkanon. Mocht het schip stranden, dan wordt een vuurpijl verbonden met een lijn naar strand geschoten om zoo verbinding te krijgen met den wal tot verdere redding der passagiers. Op het sloependek staat men 48 voet hoog boven de kiel van het schip.

Twee schepen van dezelfde type, de „Roesselaere" en de „Crijnssen", zijn in aanbouw te Amsterdam en te Rotterdam en naderen hunne voltooiing. De eerste reis van de Stuyvesant is geen voorspoedige geweest. Den 6den Febr. uit Amsterdam vertrokken, had men wegens oorlogsformaliteiten drie dagen oponthoud in Falmouth, 13 dagen te Barry Dock' om 1000 ton kolen te bunkeren, waarna de reis naar Suriname in 15 dagen volbracht werd

De rust in Europa's Oosthoek.

I.

Sinds het midden der vorige eeuw sleept iedere machtverschuiving in den Balkan een bloedigen oorlog met zich mee en was er weinig noodig om de volkeren, die daar wonen, scherp tegenover elkander te doen staan. Het vuur smeulde aanhoudend en het geringste incident zette alles in lichterlaaie. De vrede van Londen en het tractaat van Boekarest van de beide Balkanoorlogen van 1912 en '13 hadden dan ook, — iedereen begreep het — slechts een kunstmatigen vredestoestand geschapen, waarvan de diplomaten zich geen al te groote duurzaamheid droomden.

Te veel belangen liepen hier dooreen. Immers niet alleen gunden de kleinere Balkanstaten elkander het licht niet in de oogen en botsten de nationale geschilpunten tegen elkander, ook de grootmachten van Europa hielden hun blik gevestigd op dezen „uitweg naar Azië," terwijl economische, dynastieke en sympathie–factoren hun een bepaalde gedragslijn voorschreef.

Thans moeten aan de Vredestafel te Parijs de vroegere documenten worden herzien. Alle Balkanstaten zijn in dezen betrokken geweest en hun groote regeeringsmannen komen een voor een voor de Commissies, welke belast zijn de billijkheid der ingediende rekeningen te onderzoeken. Vooral in die punten, waar meerdere kleine bondgenooten tegenstrijdige belangen hebben, of reclameeren aangaande hetzelfde grondgebied, hetzij krachtens gedane belofte of niet, zal een definitieve maatregel eerst na veel hoofdbreken kunnen genomen worden.

Enkele dezer paralleI loopende eischen willen wij wat nader uiteenzetten.

Roemenië en Servië zouden gaarne elk voor zich het Banaat van Temesvar bij hun grondgebied gevoegd zien. Dit Banaat is een landstreek, in het Zuiden van Hongarijë gelegen en wordt ongeveer afgebakend ten Zuiden door den Donau, ten Westen door de Theiss en ten Noorden door de rivier de Maros. Trekt men een lijn van Orsowa naar Belgrado-Izegedin–Lugos-Orsowa dan valt het grootste gedeelte van het Banaat daarbinnen.

Toen Roemenië ten oorlog trok in Augustus 1916, had het met de Entente een verbond gesloten. Hierdoor werd aan dit land beloofd bezit te nemen van die gebieden der Donaumonarchie, waar „onverloste broeders" woonden : Transsylvanië (Zevenbergen), de Boekewina en het Banaat van Temesvar. Doch Servië was reeds van ouds, in naam van het zelfbestemmingsrecht dier volkeren, opgekomen voor een groot deel van dit gebied.

Zoodra Oostenrijk-Hongarije dan ook capituleerde, trok het met zijn legers deze landstreek binnen, om ze te bezetten. Roemenië van zijn kant bleef niet lang achter en om een botsing tusschen beide te voorkomen, snelden de Franschen te hulp. Hun troepen zijn thans over het grootste deel van het Banaat gelegerd tot de conferentie in deze zaak heeft beslist.

De Serviërs zeggen : Het verbond van 1916 tusschen de Entente en Roemenië raakt ons niet. Daarenboven is het vervallen, doordat Roemenië den vrede met Duitschland heeft geteekend. In naam der Servische bewoners komen wij voor hun recht op en eischen aanvoeging van dit Servische gebied bij ons land ; uit kracht der militaire belangen vragen wij onmiddelijk bezetting van Belgrado.

Roemenië antwoordt hierop, dat het verbond van 1916 voor de Entente inderdaad nog van kracht blijft. Het ongeluk, dat Roemenië heeft getroffen, is aan Rusland te wijten, dat zijn verplichtingen niet nakwam Het vredestractaat van Boekarest is bovendien nooit geratifiëerd.

Aan Parijs thans de uitspraak.

Een ander vraagstuk is het onderzoek der Roemeensche eischen in het algemeen, door zijn afgevaardigden Bratianu, den premier in Augustus '16, en Mishu ter tafel gebracht. Roemenië n. l. heeft „irredenta" aan alle zijden van zijn land : Aan de Hongaren betwist het Zevenbergen, aan de Roethenen en Ukraniërs den Boekowina, aan Rusland Bessarabië, aan Bulgarijë de Dobroedzja en gelijk wij reeds gezien hebben aan Servië het Banaat.

De Hongaarsche gebieden achter de Theiss, het vurig verlangde Zevenbergen, omvat ongeveer 8 miljoen Roemeniërs tegen ruim 2 miljoen Magyaren en Duitschers. Dit land, vroeger een Roemeensche provincie evenals Moldavië en Wolachijë, behield zijn zelfstandigheid tot aan het midden der 17e eeuw, toen het de Suzereiniteit der Habsburgers erkende, om steun te vinden tegen de geweldenarijen van zijn naburen, de Magyaren, Polen en Turken. Na den slag bij Sadowa (1866) waarin Oostenrijk door Pruisen definitief verslagen werd, voegde Keizer Frans Joseph het gebied bij de Kroon van Hongarije.

De Boekowina maakte tot 1718 een deel uit van Moldavië en was in Turksch bezit. In dat jaar moesten de Turken, door Eugenius van Savoije verslagen, het afstaan aan Keizer Karel VI van Oostenrijk bij den vrede van Passarowitz. De bevolking bestaat echter voor een groot gedeelte uit Roethenen en Joden.

Bessarabië behoorde vroeger even eens tot Moldavië. In 1812 moest het worden afgestaan aan Rusland. Na de overgave van Sebastopol, die aan den Krim-oorlog een einde maakte, verplichtte de vrede van Parijs (1856) aan het verslagen Rusland, deze provincie terug te geven, doch het Congres van Berlijn, (1877) na den Russisch-Turkschen oorlog gehouden, kende dit land wederom aan het overwinnende Rusland toe. Nooit heeft Roemenië de ondankbaarheid van zijn grooten Noorderbuur vergeten, die, in de glorie der Zegepraal niet meer gedachtig het bloed der Roemeniërs, in de slagen van Plewna en Chipka gevloeid, geen enkele belooning voor deze hulp over had. Wel ontving Roemenië van de mogendheden in ruil voor deze afscheuring de Dobroedzja, doch dit land, grootendeels bewoond door Bulgaren, was slechts een groot moeras tusschen den meest Zuidelijken Donau-arm en de Zwarte Zee. Hun vlijt heeft dit gebied vruchtbaar en rijk gemaakt. Na den tweeden Balkanoorlog heeft Roemenië, dat toen evenmin als in 1916 een „beau rôle" speelde, de Dobroedzja nog vergroot ten koste van Bulgarijë.

Wordt vervolgd.

Ingezonden.

Bonaire 10 April 1919.

In verband met de opvoeding zijner kinderen, heeft de Heer J. A. P. Thielen aan het Bestuur dezer kolonie verzocht hem een werkkring te willen aanwijzen op het eiland Curaçao.

Aan dit verlangen heeft de Hoogedelgestrenge Heer Waarn. Gouverneur welwillend voldaan.

De Heer Thielen zal dus dezer dagen aftreden als Gezaghebber van dit eiland ; zijn heengaan wordt algemeen diep betreurd.

Gedurende negen jaar heeft men kunnen nagaan, hoe al zijn streven er op gericht was zoo goed mogelijk de belangen onzer bevolking te behartigen.

Hij was een werker in den volle zin des woords; onafhankelijk van persoonlijke sympathie, liet hij zich slechts leiden door zijn geweten en zijn verheven gevoel van plichtsbesef.

Hij was een hoofdamtenaar die zijne waardigheid wist op te houden ; zijn eenvoud is spreekwoordelijk geworden, een eenvoud niet gezocht, maar hem ingeboren.

Begrijpelijk dus dat hij door groot en klein, en door de kleinen niet het minst, wordt bemind ; geen wonder dan ook dat de commissie die zich alhier gevormd heeft om hem namens de bevolking een huldeblijk aan te bieden, eene werkelijk gemakkelijke taak te verrichten had en buitengewoon succes heeft verkregen.

En wat is er alzoo onder zijn bestuur tot stand gekomen en verbeterd ?

Vraag het den vreemdelingen, die den staat waarin onze wegen zich bevinden ten zeerste roemen ; dat hebben wij aan hem te danken.

De arme bevolking zal U vertellen dat het onder hem was dat een onderzoek naar drinkwater door middel van boringen op verscheidene plaatsen werd ingesteld en dat tengevolge daarvan vijftien nieuwe putten zijn gegraven, die thans voor haar eene ware hulp in den nood zijn.

Zij zal U verhalen hoe de bestaande putten door behoorlijke uitdieping aan waarde hebben gewonnen en hoe die zindelijkheidshalve van ringmuren zijn voorzien, ja, zij zal U wijzen op de verschillende tankies (vergaarbakken voor water) die geenszins onderschat mogen worden.

Aan handel en scheepvaart is de aanlegging van een tweede boei op de reede van Kralendijk ten goede gekomen, terwijl een voorstel tot plaatsing van een derde boei en tot verlenging van den gouvernementssteiger, wel aangenomen is door het Hoofdbestuur, doch wat de uitvoering betreft van wege den oorlog op zich moest laten wachten.

Onze vlechtsters zullen zich dankbaar blijven herinneren hoe hij de hoedenindustrie met alle kracht heeft helpen bevorderen en de onder hem in de verschillende districten geopende leergangen voor volwassenen hebben immer op zijne volle belangstelling kunnen rekenen.

In het belang der openbare orde verscheen te Deen Tera een politiepost, en voor Nikiboko is tot dat einde reeds een voorstel ingediend

Hoe onvoldoende dan ook voor de arme zieken, het door hem opgerichte ziekenhuis en de door hem aangestelde verpleegster en bediende, bewijzen hoe hij ook in die richting de armen trachtte tegemoet te komen.

Ziedaar een kort overzicht van wat men gemakkelijker kan opsommen dan zelf tot stand brengen, van wat echter alleen door dezulken naar behooren kan worden gewaardeerd die er de goede gevolgen van ondervinden.

En thans een woord tot afscheid.

Vaarwel, geachte Heer Thielen ; Gij voor U weet hoe de harten der Bonairianen en overige ingezetenen voor U kloppen uit dankbaarheid en genegenheid, uit sympathie voor Uw persoon en uit eerbied voor Uwe onpartijdigheid die boven alle verdenking staat. Dit hebt Gij op de meest ondubbelzinnige wijze ondervonden.

Wil dikwijls terugdenken aan Bonaire, waar Gij te samen zestien jaren hebt vertoefd, te midden eener bevolking wier achting Gij in de hoogste mate hebt weten te verwerven ; Bonaire kan en zal U nooit vergeten !

Eenige Bonairianen.

Nederland.

Bij de behandeling der Begrooting van Marine heeft de 2e Kamer voor het eerst kennis gemaakt met den nieuwen Minister van Marine, vice-admiraal Naudin ten Kate.

En deze kennismaking is zoo ongunstig mogelijk geweest.

Twee volle dagen 13 en 14 Februari heeft de Heer Naudin ten Cate zitten luisteren naar de algemeene beschouwingen over de Marine. Dat was ongetwijfeld geen aangename verpoozing, omdat geen enkele spreker over onze Marine iets goeds had te zeggen. Integendeel, het was alles critiek, soms heel bittere critiek, wat de klok sloeg.

De vrijzinnig-democraat Oud opende het vuur, gevolgd door de Heeren Bomans, Hugenholtz, Stalman, v. d. Voort van Zijp, Duymaar v Twist, v. Ravensteijn, v. der Bilt enz. en geen van allen wist eigenlijk iets goeds te vertellen.

Deze critiek raakte weliswaar niet zoozeer dezen Minister alswel zijn ambtsvoorgangers, doch het is toch een alles behalve aangename kennismaking met het Parlement, als men als Minister zóó wordt onthaald.

Er waren heel spoedig twee moties. Een van den Heer Oud en een van den Heer Bomans. De eerste wilde alle bouw en reparatie van materiaal stopzetten, totdat de internationale verhoudingen geregeld zouden zijn.

De heer Bomans gaf in zijn motie te kennen, dat kon worden overgegaan tot vermindering van bewapening onzer weermacht ter zee en dat de Departementen van Oorlog en Marine tot één Departement van Landsverdediging kunnen worden vereenigd en verzocht de Regeering daartoe strekkende maatregelen te overwegen en daarvan bij de eerstvolgende begrootingen te doen blijken.

Men gevoelt, dat de motie-Bomans principieeler is dan die van den heer Oud.

De sociaal-democraat Hugenholtz verklaarde in eersten aanleg, n.l. op Dinsdag, dat de motie-Bomans hem in zekeren zin wat vér ging, omdat hij meende bedacht te moeten zijn op voortzetting onzer Marine.

Een nadere krijgsraad der sociaal democratische fractie vond deze positie zeker wat al te onbeholpen ; al thans, toen Donderdag de repliéken begonnen, kwam de heer Hugenholtz los met een motie om te besluiten dat de tijd gekomen is om tot opheffing der Marine over te gaan. Dinsdag wilde men voortzetten en Donderdag finaal opheffen. En nog zouden de heeren wenschen, dat hun ongare manieren als ernstige politiek wordt versleten.

Intusschen vonden alle moties bestrijding bij de heeren Nolens, De Muralt, v. d. Voort van Zijp en Lely.

Onder deze bestrijding trok de heer Bomans zijn motie in, met de motiveering, dat hij de hoofdgedachte, n.l. vermindering van bewapening, bij de behandeling der Oorlogsbegrooting opnieuw aan de orde zou brengen. Hij wilde onder de gegeven omstandigheden deze hoofdgedachte niet aan een nederlaag blootstellen.

Het parlementaire vuur werd intusschen zoo lastig, dat vice-admiraal Naudin ten Cate schorsing der beraadslaging verzocht.

's Ministers verdediging was uiterst slap. De critiek was hem blijkbaar te machtig, temeer omdat onze Marine bijna niet tegen de parlementaire critiek te verdedigen is.

Dat Z.Exc. echter als Minister reeds de verdediging zijner positie opgaf, één week nadat de behandeling zijner Begrooting begonnen was, is zeker niet erg schitterend Dat pleit evenmin voor den Minister als voor onze Marine.

De verdere afhandeling moet dus wachten op een nieuwen bewindsman.

De minister-president Jhr. Mr. Ruys de Beerenbrouck zal tijdelijk de portefeuille van Marine nemen. Geen aangenaam baantje!

Daarna kwam de Begrooting van het nieuwe Departement van Arbeid aan de beurt.

Dat ging beter. Minister Aalberse had heel waardeerende woorden van welkom is ontvangst te nemen.

Van alle kanten trad men den Minister met groot vertrouwen tegemoet. Zelfs de leider der sociaal–democratische Kamerfractie, de heer Schaper, wenschte den Minister in zekeren zin geluk met zijn mooie doch zware taak. Schaper had daarbij de niet alledaagsche attentie om aan den Minister Kardinaal Manning, Mgr. von Ketteler en Paus Leo XIII voor oogen te stellen als voorbeelden van mannen, die wat voor de arbeiders hebben gedaan.

Dat gaf hem hoop op een vruchtbare leiding van het nieuwe Departement onder dezen Minister.

Wij voor ons hopen het niet alleen, doch wij vertrouwen daarop zeer stellig.

Eigenaardig was het, dat de heer Haazevoet bij den minister aandrong op een verbod van arbeid voor de gehuwde vrouw in fabrieken en werkplaatsen, terwijl het vrouwelijke Kamerlid, mevr. Groeneweg, dat verbod zeer heftig bestreed.

Hieruit blijkt reeds hoe groot het verschil van opvatting is tusschen rechts en links met betrekking tot de taak van de gehuwde vrouw, van de moeder en opvoedster.

Vredesconferentie.

Er heeft te Parijs vooral de laatste weken een eenigszins onrustige stemming geheerscht ; men wist, dat er geschilpunten waren en zag geen resultaten. Wat wonder, dat er gedacht werd over oneenigheid in den „Hoogen Raad van 4". Lloyd George sprak een woord van opluchting: „Er is hoegenaamd geen oneenigheid tusschen Engeland en Frankrijk," sprak hij, „en wij zullen zoo noodig nogmaals voor Frankrijk door het vuur gaan. Doch noodzakelijkerwijze is er over eenige punten verschil van inzicht." Vreemd klinkt het, tegenover deze uitspraak het oordeel te vernemen van een vertegenwoordiger der „Associated Press," die zegt, van bevoegde personen het volgende vernomen te hebben. Tot nog toe is er weinig resultaat verkregen ; de toestand is nog wel niet hopeloos, doch ernstig, aangezien er radicale oneenigheid heerscht over vele fundamenteele punten b. v. over Duitschland's Oost- en Westgrens. Het zal ons dan ook verwonderen, wat er als preliminairen de volgende week vóór Paschen, (zooals het luidt), uit de Pandoradoos te voorschijn komt. Duitschland moet deze voorwaarden dan eind April of begin Mei onderteekenen.

Over verschillende punten moet echter reeds overeenstemming verkregen zijn; zoo b. v. over de schadeloosstelling. Duitschland moet alles herstellen of, zooals Lloyd George zeide, betalen tot den laatsten penning. Onmiddellijk moet 25 miljard gestort worden, waarvan België 5, Frankrijk eerst 10, later nog 5 miljard ontvangt, terwijl de overige 5 besteed worden voor den aankoop van grondstoffen Ieder jaar zullen de geallieerden bijeenkomen om te bepalen, hoeveel Duitschland het volgende jaar aan schuld moet afdoen. Wel hebben er stemmen geklonken op de Conferentie, dat de vijand in dit geval onder protest en met wraak in het hart zou voldoen en dat het voor Frankrijk misschien beter was, minder te eischen en rustiger te leveren, doch met een heenwijzen naar een zeker bankroet van Frankrijk in dit geval, werd aan het eerste voorstel vastgehouden.

Frankrijk laat ook zijn eisch niet los aangaande de Saarvallei, op grond, dat deze in 1815 aan hem ontnomen werd. Doch wanneer ontnam dit land met zijn hongerigen keizer deze streek aan Duitschland ? Wilson stemt tenminste in dien eisch nog niet toe Wel zou de economische exploitatie aan de veelgeofferd hebbende natie kunnen worden toegestaan.

De neutralisatie der Rijnlanden en de Sleeswijksche quaestie staan nog altijd op het program ; de Sleeswijkers onder de Duitsche krijgsgevangenen in Frankrijk zijn vrijgelaten.

Ook schijnt bepaald, dat er geen triumftocht langs de Elyseën zal gehouden worden en dat Genève de zetel wordt van den Volkerenbond. Er gaan stemmen op om Asquith tot eersten president van den Bond te maken.

In Frankrijk wil de „Monroe–leeruitzondering" er nog niet in. Terecht merkt de „Matin" op, dat deze leer niet met den Volkerenbond overeenstemt. Want òf de Bond raakt alle landen der wereld en dan is er geen plaats voor de leer, omdat dan elk land zich in Amerikaansche aangelegenheden mag mengen, of de Bond omvat Amerika niet. Anderen zien als consequentie, dat Amerika zich niet met het lot der Staten onderling bemoeien mag, wel met wereldquaesties.

De strijd om het bezit van Fiume is nog niet beslist ; de Conferentie denkt er over, Danzig en Fiume tot vrijhavens voor allen te maken.

Engeland en Frankrijk wenschen nog steeds een krachtig optreden tegen de Bolsjewiki ; Wilson zoekt toenadering. Ook is hij tegen uitlevering en voor 'n rechtbankdagen van gewezen vorsten en legt hij het op een verzoening aan.

China vraagt aan de Conferentie verzachting van de geheime verdragen met Japan gesloten. De laatste echter heeft zijn nabuur gewaarschuwd, deze verdragen niet ontijdig te publiceeren, op straffe van financiëele bijpassing, zoo daardoor de Japansche beurs nadeel lijdt.

Zal de Conferentie China bijstaan?

WAPENSTILSTAND.

Het voornaamste feit dezer week is wel de aansluiting van Beieren bij de Bolsjewiki. Met Ebert en Scheidemann is te München gebroken en de solidariteit met de Russische Sovjets is werkelijkheid. „Het proletariaat", aldus heette het in een manifest, „neemt de dictatuur in handen". Rusland, Hongarijë en Beieren zijn dus één. Als reden werd opgegeven: de steeds hardere voorwaarden van Foch. Hoever het Bolsjewikisme in Duitschland zal doorwerken, is nog niet te voorzien, doch behalve de stakingen te Berlijn, Frankfort, en Stuttgart is het opmerkenswaard, hoe zelfs in conservatieve kringen de revolutiegeest doordringt. Als een symptoom hiervan geven wij een verkort relaas weer, van hetgeen de Berlijnsche prof. Eltsbacher schreef.

„Tegen de systematische knechting van Duitschland, de worging van zijn economisch leven, de landroof in Oost en West van ons rijk, de niet-teruggave onzer koloniën, de ontzettende jaarlijksche belasting van de rest van ons volk, de bezetting van den linker Rijnoever, de slag aan onze economische kracht voor tal van jaren, de gestadige verscherping der W. V., de voortzetting der blokkade en den moord op duizenden onschuldige vrouwen en kinderen, — tegen dit alles is maar één middel: Bolsjewikisme."

Moge het nooit zoover komen, anders is the ellende niet te overzien. Hongarije en Rusland onderhandelen reeds met de arbeiders van Roemenië; zij willen ook Duitschland en Oostenrijk revolutionair maken. Smuts is naar Hongarijë vertrokken om betere grensregelingen te treffen. Of het helpen zal? De revolutionairen in Hongarije pogen de beweging naar Italië over te brengen. Orlando zeide, dat het Bolsjewikisme zijn land binnendringt, zoo het Fiume niet krijgt. In deze stad kwam het reeds tot gevechten tusschen Amerikanen en Engelschen eenerzijds en Italianen anderzijds.

De Engelsche Trade-Unions eischten terugtrekking der Britsche troepen uit Rusland, opheffing der blokkade en afschaffing van den dienstplicht.

[illegible] niet voor [illegible] bevel heeft gegeven aan de Russische Baltische vloot om de allié's ter zee aan te vallen. De Dantziger-quaestie is opgelost; de Polen worden er ontscheept en de Entente beschikt vrij over de spoorlijnen Coblenz-Halle-Kalisch en Stettin-Königsbergen.

Het toegeven door Duitschland is echter niet van harte gegaan.

Berichten uit de Kolonie.

Weeshuizen.

Morgen heeft in alle kerken van het Vicariaat een collecte plaats ten bate van de verzorging der weezen ten laste van het Vicariaat in de Weeshuizen van Habay en Santa Rosa. Vooral in dezen duren tijd is er een flink kapitaal noodig voor het onderhoud en kleeding dezer kinderen. Nog niet lang geleden kwamen er 12 kinderen tegelijk van Aruba om in het Weeshuis van Habay te worden opgenomen.

Rekest.

Naar wij vernemen is er door een groot aantal personen een rekest opgezonden naar den Kolonialen Raad, met het verzoek pogingen in het werk te stellen om den heer Th. van der Breggen, onzen kundigen Directeur van Openbare Werken, wiens contractverband over eenige maanden eindigt, voor den dienst in onze Kolonie te behouden.

SS. Caracas.

Dit Stoomschip van de Red D-line kwam de vorige week hier binnen met een defecten stoomketel. Dientengevolge bleef dit schip langer dan gewoonlijk in onze haven, om zoo goed en zoo kwaad als het ging die fout te herstellen. Waarschijnlijk zal de boot nu op zijn reis naar New-York zijn vaart wel wat matigen en daar in reparatie gaan. Wij vermoeden, dat hij zijn reisplan vooreerst wel niet op tijd zal afwerken.

Nieuwe Consul.

Met het stoomschip *Zulia* is alhier Maandag uit New-York aangekomen de nieuwe Amerikaansche Consul de heer Charles Forman, vroeger consul van Amerika te Bergen in Noorwegen.

Volgens de nieuwe wet, die met Juni van kracht wordt, mag geen vreemdeling meer den post van Amerikaansch consul waarnemen, zoodat er vóór Juni hier ook nog een nieuwe Amerikaansche vice-consul verwacht wordt.

Posterijen.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven.

Braun & Cia., Maria Blanzevir (2), Eliza Cois, Ismael De Windt, Belica Ever, Felesi Fidangue, Hotel du Commerce, Hotel Santo Domingo, Hotel Bolivar, Reineta Hermanos, Sulia Joordaan, Simon Kuisq, Mario Kwiers, Viterio Leito, Guanita Minguel, Flora Madoeroe, Carolina Fiangui Martus, Martines Marco, Oges Matselo, Cleofacio Nicolaas, Urcelita Oliano, Lisabet Roedrigue, Elvia Ramirez, Nicolin Sterdo, Guillermo Scorrea, S. A. Schotborgh, T. S. Toledo & Co., W. J. van Reijn, Betorin Valorian, Alfredo Velazco.

Aangeteekende stukken: M. J. Cardoze, Antonio J. Pijpers.

Marktbericht van den Curaçaoschen Handelsbond.

Van 11 April 1919.

AARDNOTEN (Pindas) per KG.........		—
BEENDEREN per K.G..................	„	
DIVIDIVI per K,G.....................	„	0.07½
GEITENVELLEN per K.G...........	„	1.80
HUIDEN per K.G........................	,	0,80
ORANJESCHILLEN per KG. 1st kw.	„	0,40
id. per KG. 2e kw.	„	0,25
RICINUS-ZAAD per K.G..............	„	
SCHAPENVELLEN per stuk.........	„	0 45
WOL per K.G..............................		0.50
ZOUT per vat van 130 K.G......... f		
STROOHOEDEN (hipijapa) .	„	
Kwaliteit No, 1............per dozijn		8,50
„ „ 1 (gebleekt) „ „	„	8.62½
„ „ 2 „ „	„	4.00
„ „ 3 „	„	6.12
„ „ 3 „ „	„	6.80
„ „ 4 „ „	„	7
„ „ 5 „ „ OLA	„	6,20
„ „ 6 „ „	„	8
„ „ 7 „ „	„	9
„ „ 8 „ „ OLA	„	7.20
„ „ 9 „ „	„	12.00
„ „ 10 „ „ OLA	„	
„ „ 11 „ „	„	12
„ „ 12 „ „ OLA	„	
„ „ 13 „ „	„	
„ „ 14 „ „ OLA	„	
„ „ 15 „ „	„	
„ 1 van 25 c.M. of minder		3.00
STROOHOEDEN (latal):		f.
Kwaliteit X per dozijn.........................		f
Kwaliteit X X per *dozijn*.....................		f

Loods.

Door een onvrijwillig verzuim vergaten wij de vorige week te vermelden, dat onze bekwame loods de heer Hendrik v. d. Hoeven de vorige week juist 25 dienstjaren achter den rug had, waarvan 12½ jaar bij de Marine en 12½ jaar op Curaçao als loods.

Terwijl wij den heer v. d. Hoeven met dien gedenkwaardigen dag ge[illegible] tal van jaren menige boot onze mooie haven zal binnenloodsen.

Vrijgegeven Nederlandsche Schepen.

Van de door Amerika gerequireerde Nederlandsche schepen zijn, volgens een Reuter-bericht o.a. de volgende schepen van de *Koninklijke-West-Indische-Maildienst*, onvoorwaardelijk vrij gegeven.

De *Jan van Nassau* (3330 ton) *Nickerie* (2462 ton) *Prins der Nederlanden* (2164 ton) *Prins Frederik Hendrik* (2164 ton) en de *Prins Willem I* (2221 ton).

In het geheel zijn er van alle reederijen te samen 88 schepen, meten de te samen 363.862 ton vrijgegeven.

Ontvangen.

In dank ontvangen van den boekhandel K. Dehnhoff. New York een zeer mooie opgewekte marsch *Gala Parade, dedicated to the U. S. M. A. Cadets West Point N. Y., Composed by* Jane de Blanc, en een gemakkelijk te spelen Idylle Woodland Fairies *by* Francis K. Mc. Cann.

Theater afgebrand.

In den avond van Dinsdag 1 April is te Caracas het groote theater *Caracas* afgebrand.

Het oorspronkelijk theater van dien naam werd gebouwd in het jaar 1854, doch in 1885 afgebroken en daarna geheel nieuw herbouwd. Het is wel merkwaardig, dat het eerste stuk, wat toen bij de opening gespeeld werd, een Spaansche opera was, getiteld: *Jugar con fuego* (met vuur spelen). Van alle schouwburgen in de Venezolaansche hoofdstad was dit theater bij het publiek het meest in trek. De brand brak uit ten half 7 's avonds tijdens de vertooning van de film: *Romeo y Julieta*. De oorzaak was dat de film, die afgedraaid werd, vuur vatte, dat zich onmiddellijk aan de electrische draden, die door het geheele theater gespannen waren, mededeelde en zoo den brand in een minimum van tijd over het geheele gebouw verspreidde. Gelukkig dat dien avond niet veel publiek de voorstelling bijwoonde, dat na den eersten schrik terstond het gebouw zonder persoonlijke ongelukken kon verlaten. Het gebouw is geheel uitgebrand. Alleen de kale muren zijn blijven staan.

De draadlooze verbinding met Nederl. Oost-Indië.

In verband met het *Wetenschappelijk Allerlei* van de eerste bladzijde deelen wij hier nog het volgende bericht mee. Uit Weltevreden (Java) dd. 11 Januari werd gemeld:

Het tijdelijke Nederlandsche draadloos zendstation te Bandoeng heeft onlangs beproefd radiotelegrammen te wisselen met 't Nederlandsche oorlogschip *De Zeven Provinciën*, welke op weg was van Panama naar Nederland, waarbij het oorlogschip in staat bleek radiotelegrammen te ontvangen op een afstand van 12.000 K.M., welke afstand grooter is dan de afstand Nederland–Indië, zoodat bewezen is dat, indien in Nederland een ontvanginstallatie was, Nederland reeds Indië zou kunnen hooren.

Nederl. Consul te New-York.

De Consul-Generaal der Nederlanden te New-York, Dh. H Spikler, die bestemd is voor beroepsconsul voor ons land te Antwerpen, is op 23 Januari van zijn post vertrokken.

De waarneming van het Consulaat Generaal te New-York is opgedragen aan den Consul aldaar, Dh. D. J. Steyn Parvé.

Onze handelsbelangen in New-York.

Met het stoomschip *Rotterdam* is den 24sten Januari van Holland naar New-York vertrokken de heer Mr. D. H. Andreæ, den 30sten November door de Nederlandsche Regeering benoemd tot handels-attaché aan de Nederlandsche Legatie te Washington.

Aan den heer Andreæ zijn speciaal de belangen ter behartiging opgedragen, die verband houden met den handel, den in- en uitvoer tusschen Nederland en zijn koloniën met de Vereenigde Staten.

De Commewijne.

In alle Nederlandsche bladen vonden wij het eensluidend bericht dat het SS. *Commewijne* in de tweede helft van Maart weer uit Amsterdam zou vertrekken. In aanmerking nemend, dat dit schip echter eerst den 27sten Febr. hier uit Curaçao naar Nederland vertrokken is, gelooven wij niet, dat het schip op dien datum reeds Amsterdam heeft kunnen verlaten. Bovendien is tot nu toe bij het Agentschap der K. W. I. M. alhier nog geen enkel bericht van vertrek uit Amsterdam ontvangen.

Prof. dr. J. A. J. Barge.

De als opvolger van prof. Boeke benoemde hoogleeraar in de anatomie en de embryologie aan de Leidsche Universiteit, dr. Joannes Antonius James Barge, te Amsterdam, is in 1884 te Samarang geboren. In 1901 is hij ingeschreven als student in de geneeskunde aan de Gemeentelijke Universiteit te Amsterdam, waar hij in 1909 tot arts is bevorderd. Hij is aldaar den 1en Juli 1912 gepromoveerd op een proefschrift, getitel: Friesche en Marker schedels. Daarna is hij benoemd tot prosector in de anatomie te Amsterdam en in 1916 tot privaat docent in de anatomie aldaar. Van zijn hand verscheen o. a. Probleme im Krapio-Vertebralgebiet, opgenomen in de verhandelingen der Koninklijke Academie van Wetenschappen te Amsterdam (1919). Met de benoeming van dr. Barge is de medische faculteit te Leiden weer voltedig.

De Heer Barge is de eerste Katholieke Hoogleeraar, die een leerstoel bezet aan de Leidsche Universiteit.

Een nieuw product.

Aan het *Boletin Comercial* ontleenen wij het bericht, dat *The Carribbean Petroleum Company* in Maracaibo, een zustermaatschappij van onze Curaçaosche Petroleum-Maatschappij een nieuw product in den handel heeft gebracht n.l. terpentijn, gedistilleerd uit ruwe petroleum. Deze minerale terpentijn heeft dezelfde eigenschappen als de plantaardige terpentijn en kan deze volkomen vervangen, doch heeft dit vooral op de laatste vóór, dat se minder ontvlambaar en veel goedkooper is.

Ter gelegenertijd sal ook de Curaçaosche P. M. datzelfde product ook wel verkrijgbaar stellen.

Officiëele berichten.

De heer C. F. Muskus is benoemd tot lid van den Raad van Toezicht op de koloniale postspaarbank alhier.

De heeren Julius L. Penha en C. F. Muskus zijn benoemd tot leden van de commissie van aanslag voor de Petroleumraffinaderijbelasting alhier.

Aan den onderwijzer 3e klasse A. R. Beaujon, hoofd der openbare school te Windwardside op Saba is tot herstel van gezondheid twee maanden verlof verleend; en Mej. Maud Hassell, onderwijzeres 4e klasse aan die school, is tijdelijk belast met de functiën van hoofd der school.

Aan den onderwijzer 1ste klasse F. Stel werkzaam aan de Hendrikschool alhier, is tot verder herstel van gezondheid twee maanden verlofsverlenging verleend.

Aan den onderwijzer 3e klasse J. Muller, tijdelijk hoofd der openbare school te Beneden Prinsenkwartier op St. Martin N.G., is tot herstel van gezondheid drie maanden verlof verleend, en de onderwijzer 4e klasse B. T. Houtman, werkzaam aan die school, tijdelijk belast met de functiën van hoofd der school.

Aan den tijdelijk agent van politie tweede klasse L. M. van Tuyl is op zijn verzoek eervol ontslag als zoodanig verleend, en Petrus J. Crats is tijdelijk als zoodanig benoemd.

Aan den heer M. W. Every is wegens uitlandigheid eervol ontslag verleend als lid van de commissie van aanslag op Saba voor de Grond- en Gebruiksbelasting en in diens plaats is benoemd de heer W. D. Vanterpool.

De heer J. J. Beaujon is benoemd tot plaatsvervangend lid van den Raad van Beroep voor de Grond- en Gebruiksbelasting alhier.

Aan de tijdelijke onderwijzeres 4e klasse Mevr. S. C. Lampe-Eman, werkzaam aan de openbare school te Oranjestad op Aruba is tot verder herstel van gezondheid drie maanden verlofsverlenging verleend.

Mej. Geertruida E. Sintiago is eervol ontheven van de verdere waarneming der werkzaamheden van hoedenvlechtster aan den leergang voor volwassenen te Rincon op Bonaire.

De Koloniale Ontvanger alhier H. Statius Muller is benoemd tot Inspecteur der belastingen in de kolonie Curaçao.

De Gezaghebber van Bonaire, J. A. P. Thielen, is tijdelijk eervol ontheven uit dat ambt en tijdelijk benoemd tot Kolonialen Ontvanger alhier; de Ontvanger op Bonair J. L. C. Monsanto, tijdelijk benoemd tot Gezaghebber van dat eiland; de klerk H. B. C. Schotborgh tijdelijk benoemd tot ontvanger, tevens ambtenaar van het openbaar ministerie bij het kantongerecht aldaar, Mej. Jane Helmund, tijdelijk tot klerk, en Mej. M. C. Boom tijdelijk tot schrijfster op dat eiland.

Aan den tijd. hoofdagent van politie alhier, L. Bouwman is tot herstel van gezondheid een maand verlof verleend.

De heer H. B. C. Schotborgh is tijdelijk eervol ontheven uit de functiën van scheepsmeter op Bonaire, en de heer R. D. de S. Arends belast met die functiën.

Aan Mevr. J. S. G. Haayen-Spit, onderwijzeres eerste klasse aan de Wilhelminaschool alhier is tot verder herstel van gezondheid een maand verlof verleend.

HAVEN-NIEUWS

VAN 4 MAART — 18 APRIL.

Schip	Kapitein	Aankomst	van	Vertrek	naar
Caracas	Hichborn	4 Apr.	New York	9 Apr.	New York
Samson	Sulbaran	4	Maracaibo	4	Maracaibo
Willemstad	L Romero	4	Maracaibo	4	Maracaibo
Vulcanus	Breman	4	Haiti	5	Paramaribo
Rion	Gore	5	New Casle	6	Livespool
Merida	A Johanson	5	La Guayra	7	La Guayra
Stavangeren	Lee	5	La Guayra	7	Maracaibo
Mytilus	Jackson	6	Barbados	8	Rotterdam
Zulia	Morris	7	La Guayra	8	Maracaibo
St Cristina	Lechner	10	Pto Cabello	10	Pto Colombia
Stavangeren	Lee	11	Maracaibo	12	Maracaibo
Zulia	Morris	12	Maracaibo	12	NewYork
Catalana	Fano	11	Pto Colombia	11	Pto Cabello
Merida	A Johanson	12	La Guayra	12	Pto Cabello

Schoeners	Aankomst	van	Schoeners	Vertrek	naar
Lelia	4 April	Aruba	*Lelia*	4 April	Bonaire
Minnie M osher	4	Saba	*Carmen Josefa*	4	Maracaibo
La Providencia	5	Vela deCoro	*M M Mosher*	4	Pto Colombia
Abeona	7	San Guan	*Nereida*	5	Pto Padre
Liela	7	Bonaire	*Brion*	5	Maracaibo
Frieda	8	Maracaibo	*Maria*	6	Bonaire
Maria		Bonaire	*La Providencia*	7	Vela de Coro
Josefa Leonora	8	La Guayra	*Albertha*	7	Vela de Coro
Maria Leoncita	9	Aruba	*Reina*	7	Pto Colomb
Frisia	9	Aruba	*Lelia*	7	Aruba
Nilda	9	Maracaibo	*Viuda Alegra*	7	Pto Colombia
Hirondelle	9	Havana	*Virginia*	8	Vela de Coro
Lelia	10	Aruba	*Aura*	8	Bonaire
Abeda	10	Bonaire	*Louisiana*	9	Maracaibo
Sociedad	11	Carupano	*MariaLeoncita*	10	Aruba
			Frieda	11	Maracaibo
			Lelia	11	Bonaire

Staat van het aantal vaartuigen, die het eiland Curaçao in de maand Maart. 1918 aandeden met vermelding van hunne gezamenlijke inhoudsmaat.

	ZEILSCHEPEN.			STOOMSCHEPEN.		
	INHOUD IN M³.			INHOUD IN M³.		
	Aantal	Bruto	Netto	Aantal	Bruto	Netto
Maand Maart.	110	18,458	16,819	28	168,540	103.142
Vorige maand	223	30,001	27,303	52	285 859	179,393
Totaal.	333	48,459	44,122	80	454,399	282 535

Niet opgenomen zijn de schepen, die binnenkomen van de kustvaart en van de visscherij.

Burgerlijke stand.

Opgaaf van het aantal geboorten, sterfgevallen en huwelijken, welke hebben plaats gehad gedurende de maand Febr. 1919.

	Geboorten. M. gesl.	Vr. gesl.	in echt	b. echt	Overleden M. g.	Vr. g.	Aangegeven Levenl. in echt	b. echt	H.
Aruba	10	8	12	6	1	9	0	1	8
Bonaire	7	7	9	5	4	3	0	0	3
St. Martin N.G.	4	6	3	7	1	2	0	2	0
St. Eustatius	2	0	0	2	3	0	0	1	0
Saba	3	1	3	1	5	0	0	0	0
Totaal.	26	22	27	21	14	14	0	4	11

Scheepsberichten.

(OFFICIEEL).

Gedurende de maand Maart zijn

Binnengekomen. VAN		Uitgezeild. NAAR	
Aruba	15	Aruba	17
Asua	1	Barbados	8
Bonaire	28	Bonaire	28
Bovenw Eilanden	1	Bovenw. eil.	1
Gayena	1	Guadeloupe	1
Carupano	1	La Guayra	1
Cuba	2	La Vela de Coro	11
Guadeloupe	1	Maracaibo	28
La Guayra	6	Mayagues	1
La Vela de Coro	9	Pto Cabello	5
Maracaibo	26	Pto Padre	1
Pampatar	1	Pto Rico	2
Pto Cabello	12	Rio Hacha	1
Pto Colombia	4		
Pto Rico	1		
Sto Domingo	1		
totaal	110	totaal	100

Koloniale Postspaarbank.

Gedurende de maand Febr.

Kantoren		ingelegd	teruggehaald
Willemstad		f 5.766.78	f 7.021.81
2e district	Curaçao	161.75	—
3e „	Curaçao	—	—
4e „	Curaçao	—	10.
5e „	Curaçao	575.	215.20
Oranjestad	Aruba	63 25	190.75
3e district	Aruba	—	11
Kralendijk	Bonaire	381.25	876 50
Rincon	Bonaire	39.	20.
Philipsburg	St Mart.	283.75	684.
Oranjestad	St Eust.	144.25	127.85
Bottom	Saba	6 25	—
Windwards.	Saba	656.50	—
Totaal		f 8.277.78	f 9.165,81

Buitenland.

Uitlatingen van Veldmaarschalk Conrad van Hötzendorff.

De Romeinsche dagbladen geven een onderhoud weer, dat deze beken de generaal en chef van den vroegeren Oostenrijkschen-Hongaarschen Staf onlangs toestond aan een Italiaansch journalist.

De generaal weersprak de meening, als zou hij den Oorlog in Europa hebben uitgelokt en zeide, dat de Entente het plan had Duitschland en Oostenrijk te vernietigen; dat ingeval Oostenrijk Servië het mes niet op de keel had gezet, de oorlog toch niet zou zijn vermeden, omdat Rusland zijn Siberische troepen reeds maanden lang klaar had staan voor den opmarsch naar Budapest en Weenen.

Naar zijn oordeel zou ook Italië reeds in 1914 in den oorlog zijn getreden, wanneer het toen militair gereed ware geweest. De verantwoordelijkheid, zeide hij, voor den oorlog komt geheel neer op de ministers der Centrale Rijken, daar de krijgslieden nooit zijn geraadpleegd en steeds buiten alle diplomatische actie werden gehouden.

Toen hij in 1906 tot Chef van den Staf werd benoemd, verklaarde hij, dat het ondraaglijk zou zijn voor het Oostenrijksch-Hongaarsche leger met Rusland, Servië, Montenegro en Italië tegelijk in oorlog te geraken. Daarom moest de regeering zich nooit laten verleiden tot daden, die dit ongeluk na zich zouden kunnen sleepen; zijn raad werd in den wind geslagen en de regeering te Weenen vertrouwde te veel op de geschreven papieren

om te vermoeden, dat Italië ooit haar vijand kon worden.

Op zekeren dag, aldus ging de veldheer verder, ontmoette ik den Chef van het keizerlijk kabinet, Graaf von Aehrental, en toen wij over krijgszaken converseerden, deelde ik hem openlijk mee als mijn opinie, dat de „Dreibund" een tafel was op drie pooten, die om zou vallen, wanneer men er een poot uitnam. Om die reden was ik voor een oorlogsverklaring aan Italië, teneinde het oogenblik te benutten, waarop dit land nog niet gereed was. Dit was reeds in 1911. De omstandigheden hebben het nu zoo geleid, dat juist de tusschenkomst van Italië voor de Donau-Monarchie de eerste stap werd van het treurige einde.

Aldus de veldmaarschalk, naar Romeinsche bladen melden.

Bolshiwiki in Rusland.

Een Russisch blad neemt uit de bolsjewistische pers een bericht over omtrent de productie van bolsjewistisch papieren geld, hetwelk te Petrograd en in Penza gedrukt wordt, waar te zamen 14.000 arbeiders dag en nacht met dit werk bezig zijn. Petrograd levert per dag voor 90 millioen roebel op, Penza voor 229 millioen."

Tegen zulke aardigheden is natuurlijk geen staatscrediet bestand.

Het officiëele blad der Bolsjewiki te Moscou, de *Iswestia*, publiceert een mededeeling van den commissaris voor de Financiën, over de afgeloopen zes maanden. Het deficit bedraagt 24.445 millioen ondanks de bijzondere belastingen. Het budget van den commissaris van Oorlog is niet gepubliceerd. Ook houden de Bolsjewiki de financiëele resultaten geheim van de socialiseering van de industrie- en handelseigendommen.

Daarbij komt dat ook muiterijen uitgebroken zijn in 't Bolsjewieksche leger en dat de Esthlanders nog slechts 75 K.M. van St. Petersburg staan... Het rijk van Lenin en Trotzky loopt, gelijk dat van alle tyrannen, of ze kronen dan wel roode mutsen dragen, snel ten einde, en zoo zullen de heeren wel op de Prinseneilanden gaan zien, wat er nog te redden valt van hun „glorie".

Aan hun Nero-roem hebben ze een nieuw lauwerblad toegevoegd.

De *Berlingsche Tidende* publiceert een brief uit Quadenfrei in Silezië door den Russischen officier van gezondheid dr. Evdo Kenof aan zijn vrienden geschreven, waarin hij mededeelt, dat de bolsjewiki op 2 Januari 750 Russische officieren hebben gefusilleerd.

Te Moskou valt men op staat over de lijken.

Duitsche officieren en soldaten, die deze repatrieerende Russische officieren over de grens kwamen brengen, hebben deze verklaring bevestigd.

De Paus en de Vredes-Conferentie.

De „*Ligue apostolique pour le retour des nations et de l'orde social à Jésus-Christ*" heeft, aan de voornaamste staatshoofden, o.a. aan de Koningen van Engeland, Spanje, België, aan H. M. de Koningin van Nederland, aan de presidenten Wilson, Poincaré, Ador, voorts aan Clemenceau, Lloyd George, maarschalk Foch en minister Meda van Italië, een schrijven gericht, waarin in naam der Katholieken van de geheele wereld de aandacht wordt gevestigd op den onhoudbaren toestand, waarin hun geestelijk opperhoofd, de Paus, zich bevindt.

Talrijke volkeren, zoo heet het, zullen in hun rechten hersteld worden. Bij de oorlogvoerenden schijnt het verlangen voor te zitten, alles naar recht en billijkheid te regelen en met de verlangens der volkeren rekening te houden. Welnu, millioenen katholieken eischen, dat de Paus van Rome, onafhankelijk en vrij, zijn verheven ambt moge uitoefenen en dat die onafhankelijkheid en die vrijheid door alle volkeren, waar Katholieken zijn, gewaarborgd worden.

Indien men tegemoet komt aan de eischen van Polen, Bohemers enz. waarom geen rekening gehouden met de verlangens van de Katholieken? Waarom den Paus niet, ondanks alle „overeenkomsten" toegelaten tot een conferentie waar het groote vraagstuk der zedelijke orde moet besproken worden. „Tenzij de Heer het huis bouwt, zullen de arbeiders vergeefs werken."

Het is dan ook te vreezen, dat de vredesonderhandelingen tot bittere teleurstellingen zullen leiden, indien niet Christus en Zijn plaatsbekleeder er erkend worden.

Dit is de meening van millioenen Katholieken; zal men met hun zienswijze en hun aspiraties bij het opstellen der verdragen geen rekening houden?

Het schrijven sluit met de dringende vermaning tot de staatshoofden: Geeft aan Christus en Zijn Kerk in de maatschappij de plaats die hun toekomt, en ge zult aan de menschheid den vrede brengen, den eenig waren, duurzamen vrede.

Inderdaad: indien de Heer het huis niet bouwt, dan storten de machtigste tronen ter aarde, spatten de sterkste legers uiteen, vallen de schitterendste sociale organisaties in puin.

Sinn Fein.

Een medewerker van de Daily Mail heeft in het hoofdkwartier van de partij *Sinn Fein* („Wij zelf alleen") een onderhoud gehad met twee leiders over het doel en het streven van de beweging Hij vernam er het volgende over het Sinn-Feinisme: Ierland is een natie, geografisch, historisch en ethnologisch. Ierland heeft tot Engeland niets te zeggen, dat zijn erfvijand is, dien het uit geheel zijn hart haat. Ierland wil het land zelf besturen; het heeft genoeg van vreemde overheersching. Als het Britsche rijk ten oorlog gegaan is om België te redden en werkelijk opkomt voor zelfbeschikking van alle volken, kan het niet weigeren gehoor te schenken aan de onmiskenbare stem van het Iersch volk.

Daarna gewaagden de twee leiders met trots van hun wonderbaarlijke organisatie, die hun bij de stembus zulk een overweldigende overwinning had bezorgd, en deelden mede dat zij van plan waren de actieve propaganda voort te zetten, tot zij de meerderheid in Ulster tot hun leer bekeerd hadden.

Maar de vertakkingen van Sinn Fein strekken zich over de geheele wereld uit, en zoolang Engeland niet naar de stem van Ierland luistert, zal de Sinn Fein voortgaan met moeilijkheden voor Engeland aan te stoken. In de Ver. Staten, Australië en elders zouden zijn aanhangers een doorn in het vleesch van Engeland blijven. In Amerika hebben de stemmen van de Ieren vroeger de Ver. Staten en het Britsche rijk gescheiden gehouden: de stemmen van de Ieren hebben belet, dat er een entente of bondgenootschap tusschen beiden tot stand kwam. Geen werkelijke overeenstemming tusschen Engeland en Amerika zou mogelijk zijn, voor dat Ierland's recht op zelfbeschikking erkend was.

Een van de twee leiders, Boland, die deel heeft genomen aan den opstand van 1916, heeft vijftien maanden doorgebracht in de gevangenis van Portland. Hij zeide dat hij vele Engelschen gaarne mocht lijden, maar dat hij Engeland haatte — met Engeland bedoelde hij niet Schotland en Wales. Vele van de Sinn Feiners zijn geheelonthouders. Zij zijn zeer godsdienstig, altruïstisch en bereid om hun leven voor hun land, Ierland, te geven.

Een betooging tegen de scheiding van Kerk en Staat.

Onder den stillen, maar krachtigen invloed der Centrumpartij en alle ordelievende elementen heeft te Berlijn in het circus Busch en op het plein bij het paleis een betooging plaats gehad tegen de voorgenomen scheiding van Kerk en Staat.

In schijn, om de katholieke en protestantsche candidaten aan te bevelen, doch in werkelijkheid om tegen het drijven van Adolf Hoffmann en de sectarische richting onder de revolutionnairen te protesteeren, werd het aftreden van Hoffmann het uitgangspunt van indrukwekkende manifestaties De sprekers, die voor tienduizenden en nogmaals tienduizenden het woord voerden, werden krachtig toegejuicht, als zij verklaarden de rechten en vrijheden van het Duitsche volk en het godsdienstig geweten tot het uiterste te zullen verdedigen.

Na afloop der meetings trokken 70,000 betoogers met vaderlandsche vlaggen naar het Ministerie van Onderwijs. Ook revolutionnair gezinde elementen, die nu betoogden voor een ordelijke constituante, gingen mee in den stoet, patriotische liederen zingend.

De menigte bestormde het Ministerie van Eeredienst, maar trok af, toen zij Hoffmann niet vond.

Mijnen in de Noordzee.

Volgens authentieke inlichtingen van het Fransche zeekaartenarchief en van de Deensche mijnvegerseskaders, bevindt zich in de Noordzee een groot mijnveld, dat zich uitstrekt van Noorwegen tot de Orkney-eilanden en bestaat uit duizenden en duizenden mijnen, in 1917 gelegd.

Op enkele plaatsen is het 10 tot 15 Deensche mijlen breed. Op het oogenblik is dat mijnveld een onoverwinnelijke hinderpaal voor de zeevaart. Het kan slechts worden gepasseerd langs de Noordsche kust. Het vaarwater tusschen Schotland en de Orkney-eilanden is ook geheel door mijnen versperd. Vaartuigen welke door het Kanaal willen gaan kunnen óf door de open vaargeul in de Noordzee gaan óf van Mary Island de Engelsche Oostkust volgen tot het Kanaal. Ook daar ligt het overigens nog vol mijnen, maar de Engelsche mijnenvegers werken er met groote energie aan. Ook in het middelste gedeelte van de Noordzee loeren allerhande gevaren op de scheepvaart. Het zal vermoedelijk vele jaren duren, eer de Noordzee een geheel vrij vaarwater wordt.

Koning Albert bij Kardinaal Mercier.

Onlangs heeft de koning, vergezeld van den minister-president, een bezoek aan kardinaal Mercier gebracht. In een toespraak heeft de koning hulde gebracht aan de vaderlandsliefde van den kardinaal en vervolgens het heldhaftig gedrag van den prelaat geschetst tijdens de jaren der bezetting en zijn krachtigen tegenstand tegenover de eischen en plagerijen van den overweldiger. De koning dankte den kardinaal voor den moreelen steun en de opbeuring, welke hij de Belgische bevolking gedurende de dagen van tegenspoed en neerslachtigheid heeft gebracht. Hij overhandigde hem het grootlint der Leopoldsorde.

De kardinaal dankte en huldigde op zijn beurt het dappere gedrag des konings.

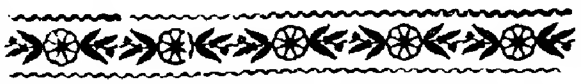

J. H. Sprockel-Mommers

geven kennis van de geboorte van een dochter,

Gemma Cornelia.

5 April 1919.

ALGEMEEN NEDERL. VERBOND

Groep Nederlandsche Antillen.

Algemeene vergadering voor de leden ter verkiezing van een nieuw bestuur op Dinsdag den 29en April 1919 des n m om 8 uur in de raadzaal van den Kolonialen Raad.

In de apotheek van den Heer Chumaceiro in de Heerenstraat zal dagelijks van en met den 16en April tot en met den 29en April a s. tusschen 8 uur v.m. en 2 uur n.m. een gesloten bus geplaatst worden, waarin de leden hun stembrief kunnen doen. Tevens kunnen tusschen die datums de stembriefjes in gesloten enveloppe den secretaris worden toegezonden.

De aandacht wordt er op gevestigd, dat stembriefjes, die na 2 uur n.m. op de 29en April 1919 worden ingediend, niet meer geldig zijn.

Leden die hun stembriefjes niet hebben ontvangen, kunnen zich tot ondergeteekende wenden.

De Secretaris,
H. L. Bierman.

1—3

Bekendmaking.

De verkoop van Zilveren, Gouden en Juweelen voorwerpen, beleend ter Spaar- en Beleenbank van den 1sten September 1917 t|m den 28sten Februari 1918, onder No. **3491 T** t|m No. **3184 U**, zal plaats hebben op Donderdag 17 April a.s. en volgende Donderdagen.

Belanghebbenden worden verzocht den verkoop te voorkomen door aanzuivering der verschuldigde interesten.

Curaçao, 13 April 1919.

De Voorzitter,
5 C. S. GORSIRA.